

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 36/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. júna 2001 predbežne prerokoval podnet V. Z. a jeho manželky J. Z., obaja bytom v P. Š., na začatie konania vo veci porušenia ich ľudských práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky v konaní Okresného súdu Bratislava III vedenom pod sp. zn. 17 C 7/96 a Krajského súdu v Bratislave vedenom pod sp. zn. 22 Co 35/98 a takto

r o z h o d o l :

Podnet V. Z. a J. Z. na začatie konania **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 5. apríla 2001 doručené podanie V. Z. a jeho manželky J. Z. (ďalej len „navrhovatelia“), obsahom ktorého bola nespokojnosť navrhovateľov s konaním Okresného súdu Bratislava III vedenom pod sp. zn. 17 C 7/96 a Krajského súdu v Bratislave vedenom pod sp. zn. 22 Co 35/98 vo veci nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním. Navrhovatelia uviedli, že tieto súdy porušujú ich ľudské práva zaručené Ústavou Slovenskej republiky. Vo svojom podaní navrhovatelia žiadali ústavný súd o preskúmanie veci a o vrátenie pozemku majiteľom.

Preto že podanie nespĺňalo náležitosti požadované ustanoveniami § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a nebolo predložené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na ich zastupovanie pred ústavným súdom, ústavný súd vyzval navrhovateľov prípisom zo 4. mája 2001, aby konkrétne uvedené nedostatky svojho podania v lehote 20 dní od doručenia výzvy odstránili. Súčasne boli poučení, že ak tieto nedostatky podania neodstránia, môže ústavný súd ich podnet podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť.

Navrhovatelia podanie doplnili listom doručeným ústavnému súdu 24. mája 2001, ktorý sa doslovne zhodoval s ich odpoveďou na výzvu ústavného súdu z 18. januára 1999 a týkal sa veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. II. ÚS 15/99, ktorá už bola právoplatne skončená. Naviac v ňom označili len ich právneho zástupcu JUDr. M. K., komerčného právnika, B., bez priloženia písomného splnomocnenia na ich zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a uviedli, že namietajú prietahy v konaní „o žalobe z 23. februára 1993“.

Týmto doplňujúcim podaním navrhovatelia neodstránili nedostatky svojho podania v zmysle výzvy zo 4. mája 2001, a preto ústavný súd listom z 25. mája 2001 požiadal navrhovateľmi označeného JUDr. M. K., aby oznámil, či prijal zastupovanie navrhovateľov v konaní pred ústavným súdom, a súčasne mu zaslal na vedomie výzvu adresovanú navrhovateľom a ich odpoveď ústavnému súdu.

Uvedený komerčný právnik listom doručeným ústavnému súdu 11. júna 2001 oznámil, že „nikdy som nedal pánovi V. Z., bytom P. Š., ani jeho manželke J. súhlas k tomu, aby ma iste uviedli ako svojho právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky“.

Podnet navrhovateľov v predloženej podobe ani po jeho doplnení nespĺňal náležitosti nevyhnutné na začatie konania pred ústavným súdom, a preto o ňom ústavný súd po

predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.